

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI

Egész évre
Fél évre
Negyed évre

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap s.ellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyil-t-éri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl.

94

E lap programja.

Midőn egy helyiérdekű heti lap mai számával a t. közönség elé lépek, nem tagadom, bizonyos tartózkodással teszem ezt, ha vajjon fellépésemmel nem-e leszek terhére a nagyérdemű közönségnek. Ez aggályom azonban mindinkább oszladozik ama körülmény komoly megfontolásával, miszerint egy — bármily — szerény hetilap is fejlesztője lehet a szellemi életnek s képviselője a társadalmi eszmék s elvek tisztázásának és helyesirányu fejlesztésnek; eloszlatja aggályomat más-résről a n. érdemű közönségnek ama érdeklődése, melylyel eddig szerény nyomdai vállalatomat is méltatta s ezáltal módot nyújtott üzletem további fenntartására; mindezek ama reményre jogosítanak, hogy a »Mindszenti Lap« is szives látásban fog részesülni a t. közönség részéről.

A »Mindszenti Lap« kizár minden politikai pártoskodást s tisztán társadalmi irányt fog követni.

Főcélja leend községünk szellemi és anyagi javán fáradozni s azt minden téren előmozdítani.

A közérdek előmozdítását célzó panaszoknak e lap hasábjain helye leend; az igazság tárgyilagos kimondásától e lap soha el nem zárkozik, ellenben a személyeskedés, az egyének meghurczoltatása teljesen kizáratik; helyt ad azonban a tárgyilagos és a személyeskedéstől ment ellenvéleménynek is.

A vármegyei eseményeket, különösen melyek községünket érdeklik, úgy Szegvár s a többi szomszédos községek közügyeire vonatkozó mozzanatok történeti hűséggel közöltetnek.

Szóval egyedüli törekvésem leend a jót, a hasznost előmozdítani s egyáltalán községünk szellemi s anyagi

jólétét minden kitelhető módon egy-egy lépéssel előre vinni.

A lap czime: »**Mindszenti Lap**«. Megjelenik minden vasárnap. Tartalmát képezik: községünk s lakosságunkat közelebből érdeklő cikkek; helyi és vegyes hírek és változatos tárczák.

Előfizetési ára:

Egész évre . . . 2 frt — kr

Fél évre . . . 1 frt — kr

Negyed évre . . . frt 50 kr

A nagyérdemű közönség támogatását kéri

Weisz Ignác

szerkesztő s kiadó.

Vasuti menetrendünk.

Lehetséges-e egy vonalszakaszon oly menetrendet előállítani, mely a vonalszakasz mellett fekvő községek összeségét egyformán kielégítse?

Nem, hiszen egy és ugyanazon község lakosai is folyton külön nézetten vannak s csoportonként foglalkozásuk minősége szerint más és más menetrend után áhitoznak.

Mi természetesebb tehát, — miután az elágazó igényeknek elég nem tehető, — mint belenyugodni oly menetrendbe, mely minden községre egyként legalább is tűrhető.

A hat évig divott s tolyó évi május 1-én eltemetett menetrend, különös tekintettel a szomszédos forgalomra, ha nem is minden bírálaton felüli, de kétségkívül tűrhető volt.

Az új menetrend arról győzött meg mindenkit, hogy a szomszédos forgalom szempontjából helyesebb lett volna a régi s már szokásainkba s mintegy vérünkbe felszivódott menetrendet fenntartani.

Szentes piacát akarta Mindszent és Szegvár lakosainak minél hozzá férhetőbbé tenni s ez által saját anyagi előnyeiket növelni, ezért kérelmezett kora reggeli vonatot.

A közeljövő megmutatja mennyire fogja kitüzött célját megközelíteni.

Erős ama feltevésünk, hogy a menetrendváltás Szentesnek az óhajtott eredményt alig hozza meg. Télen vannak a jobb piacok, ezek pedig nyolcz óra tájt veszik kezdetüket, se árus, se vásárló nem számíthat arra, hogy a Szentesről 8 óra 45 perczkor induló vonattal visszatérhet, arra pedig alig adja rá a fejét a mindszenti polgár — vagy mondjuk kofa, — hogy hajnali hat órától este kilencz óráig Szentesen vesztegeljen. Ugyanez áll a bolti s egyéb iparcikkek bevásárlóira is.

A mindszenti közönség a régi menetrend szerint 9 óra után beért, végeztette dolgát megyén, bíróságnál, adóhivatalban, közjegyzőnél, stb. A délutánt négy óráig valahogy elütötte, étkezett, vásárlásokat tett, gyakran oly cikkeket vett, miket megvásárolni megelőzőleg esze ágában sem volt.

Ma irtózik a gondolatától is annak, hogy reggeli 6 órától este 9 ig Szentesen tartózkodjék, inkább megy kocsin, dolga végeztével pedig haldék nélkül igyekszik vissza, nem költi pénzét, nem vásárol.

Mindszent községe 100,000 frtig van érdekelve a vasutban s ha eltekintünk is azon kellemetlenségtől, melyek egyesekre nézve az új menetrend jár, már maga azon egy momentum, hogy községünkre mint erkölcsi testületre is anyagi kárral jár az új menetrend, fel hi bennünket, hogy e lap hasábjain felkeltsük figyelmét községünk vezetőinek, megyei és vasuti bizottság tagjainak, hogy érdeünkben szavukat felemeljék s oly menetrend változást kérelmezzenek, mely legalább is megközelítse az eltörölt menetrendet.

A többire nézve semmi kifogásunk. Hogy azonban a Szentes felé és vissza a szomszédos forgalom sokat veszít, arról — hisszük — már e hó végével meg fog győződni a vasuti forgalmi hivatal, de figyelemmel kísérjük mi is, hogy e lapunk hasábjain havonként kimutathassuk a régi s új forgalom s jövedelem közti különbséget.

Községi közgyűlések.

Három rendbeli közgyűlésről referálunk. Az első volt április 29-én. Közgyűlési határozat szerint a mondott időben tartott közgyűlés eredménye a helyi lapban közléteendő volt. Miután azonban a megszűnt lapban ez már közölhető nem volt, ez uttal teszünk eleget a közgyűlés eme óhajának.

Elnöklő bíró a közgyűlést megnyitja, mely után

Pap Akos jegyző előterjeszti, hogy talán a képviselő-testület jelenlévő tagjai is tudomással bírnak arról, hogy a „Budapesti Hírlap“ f. évi április hó 17-ik számában és pedig vezércikkben „Éhezők“ czimben Csongrád-Mindszentről, vagyis községünkben oly levél közöltetett, melyre ki az itteni viszonyokat ismeri, jogosan elmondhatja, hogy nem felel meg a valóságnak. Továbbá felolvassa a cikket, amely így szól:

„Azt a nyomort, amely most van a mi falunkban, elmondani nem lehet. Van ház, a hol négy-öt gyermek kellő táplálék híján beteg fekszik s ritka az a ház ahol nincs beteg. A nép munkát keresve támogatásra kéri a hatóságot, amely tanácstalanul áll. Csendőrszaporítással (állítólag katonát is hozatnak) akarja az éhezőköt visszaszorítani. Hogy ez ideig óráig megy, az lehet, de hogy az éhséget, a nők rimánkodását ezzel csillapítani nem lehet, az bizonyos. A község aminap 1000 frtot osztott szét, de hogy öt-hatszáz családnak mi jutott ebből, az könnyen elképzelhető. A nép nem is kér egyebet, mint munkát. Tudom jól, hogy azt fogják mondani, hogy szociálisták; kérem ne hagyják el. Ez egy éhes tömeg, amely munkát keres és elkeseredésében nem lehet tudni, mire képes.“

Ez a levél tartalma, ami nézete szerint nem csak hogy teljes valótlan, ha-

nem a község jó hírét és erkölcsi hitelét is aláülyeszteni törekvő, a legrosszabb akarattal párosult képzelődés és noha ezen rosszakaratu koholmányra nézve a czífolat ugyancsak a „Budapesti Hírlap“ ban az előjáróság részéről megtéetett, mindamelllett indítványozza, hogy a képviselő testület a község közönsége nevében a cikkirő irányában megvetését nyilvánítsa ki és azt a helyben megjelenő „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ czimű lapban hozza köztudomására.

Ezután Keller Lajos plébános szólalt fel és a levélben kürtölt éhezők és inség más oldalrólí árnyalatáról tesz igen tárgyilagos előterjesztést, kiemelve, hogy az általa is tapasztaltak éppen ellenkezőt mutatnak az itteni éhezők és inségesekre nézve, amennyiben ha a községben lévő mindegyik koreszmában bálengedély adatik, azok zsufolva, telve vannak, azonban nem a kisebb gazdák, hanem az állítólagos éhezők és inségesek gyermekeivel, akik ott egész kihívólag viselkednek, esetleg szüleik megrövidítésével könnyelmű pazarlásokat tesznek s amennyiben nézete szerint is a levélben jelzett állítások a helyzet valóságának éppen nem felel meg, az indítványhoz hozzájárul.

Vigh Gyula hason értelemben szól, azonban azon kijelentést, hogy a cikkirő irányában megvetés nyilvánítás, oda kérné módosíttatni, hogy a képviselő-testület a felett csak megbotránkozásának adjon kifejezést.

Többek hozzászólása után a képviselő-testület határozatilag abban állapodott meg, hogy a cikkirő irányában, mint ki levelében, illetve értesítésében a legnagyobb valótlanágot nem állotta nyilvánosságra hozni, mely megbotránkozásának ad kifejezést és megbizsa az előjáróságot arra nézve, hogy azt a „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ czimű lapban a nagykö-

zönségnek is hozza tudomására.

A másik képviselői közgyűlés f. hó 4-én tartatott. E közgyűlés kisebb fontosságú tárgyai közül leglényegesebb volt:

a mult 1898. évre vonatkozó községi összes, nevezetesen a közpénztári, váltság pénztári, közpénztári leltári, váltság pénztári leltári, szegényügyi pénztári, községi adópénztári, utadó pénztári, községi közmunka és ebadó pénztári számadásoknak a képviselő testület által megvizsgálása.

A közgyűlés a számadásokat a vármegye által kiküldött elnök vezetése alatt helyeseknek találta s azokat jóváhagyás végett a felettes bíróság elé beterjeszteni határozta.

A harmadik képviselői közgyűlés f. hó 10-én volt. Egyetlen tárgyát a község tulajdonát képező téglási tanyai régi iskola helyiség eladása képezte.

Határozatba ment: miután községi vagyon eladásáról van szó, a képviselő testület pedig nem jelent meg oly számmal, hogy az 1886 XXII. t. cz. 110 §-a értelmében a kifizött tárgy feldolgozható lett volna, miért is a jövő havi közgyűlés elé fog az újból terjeszteni, mely közgyűlés — tekintettel az urnapi nagy ünnepre mely éppen a jövő hó első csütörtökére esik, — 8-án fog megtartatni.

H I R E K.

— Kérjük azon t. olvasóinkat, kik lapunkra előfizetni szándékoznak, legyenek szivesek azt még e hét folyamán kiadóhivatalunkban — vidékről utalványon — beküldeni, ne hogy a lap szétküldésében akadály merüljön fel. Egyben kijelentjük, hogy azok, kik a „Mind-

TÁRCZA.

Anekdotalincs.

Tóth Béla előnyösen ismert írónk „Magyar anekdotakincs“ czimű munkát ad ki, a mű mintegy negyven füzetre fog terjedni. A munka nagy emberek elmés ötletét, sajátos megjegyzéseit s a velők történet apróbb, — derűltsegre keltő — történeteket adja elő:

Bemutatunk t. olvasóinknak néhányat:

„Ujhely nem állja a németet.“

Uri szék bíraskodott Sátoralja-Ujhelyen, Schönborn grófnál. Hires Borbély Mihály volt az egyik táblabíró; első kortes a Tisza mentén, első pohárköszöntő szónok nagy messzeföldön, tele azzal a jószó magyar eredetiséggel, melynek zamatja utánozhatatlan, mint a jó muskotály dohányé.

Sátoralja-Ujhely hires kurucz város volt. Várába nem fészkelte be magát a labancz; ha bevette is, csakhamar kitették belőle; s példaszóvá vált, hogy „Sátoralja-Ujhely nem állja a németet!“

Schönborn grófnak nem volt gyermeke, kihaló félben volt a család.

Asztalnál ültek délebednél; az alispán int a szemével jó Borbély Mihálynak, hogy tul vagyunk már a töltött káposztán, hát halljuk a szép szót!

Mihály ur, pohárral a kezében fölmasgasul s rákezdi:

— Uram, uram, tekintetes első alispán uram, szállok az urhoz!

Allok elébe! felelé az alispán.

— Ime, e pohár legyen köszöntve szives házi gazdánkra! Adjon neki az isten hosszu, szerencsés életet, boldogságot, minden jóval; legyen kedvtelése, akarátja szerint! Kivánom neki a földnek minden javát, lelkének üdvösségét, kiváltképpen pedig azt az egyet, hogy gyarapodjék az ő nemzetsége, s ne fordítsák meg holta után ősi címerét; mert különben — istenugyse beteljesedik a példaszó, hogy „Ujhely nem állja a németet!“

*

Albrecht kir. herczeg és a kun ember.

Albrecht kir. herczeg várt a karczagi állomáson. Az állomás kerítésén, kívülről egy barna arczu kun könyökölt be, szájában a makrapipa, fejében a kis pörge kalap, és nézegeti a fényes katona urakat.

Egyszer csak odalép hozzá Albrecht kir. herczeg és így szólítja meg:

— Hány ember megvan a faluban?

A kun a legnagyobb flegmával felel:

— Megvan az mind nem vezett el egy se.

— Azt kérdem hány lakosa van a falunak?

— Nem falu ez, hanem város, felel a kun rendületlenül

— Hát hányan laknak a városban?

Nem érti?

— Mit tudom én! Nem vagyok én

pap.

Mire Albrecht kir. herczeg türelmetlenül:

— Maga tán nem is tudja kivel beszél? En Albrecht főherczeg vagyok.

Mire a kun szemire huzta a kalapot és így felel:

— Mán én arrul se tehetek.

*
A kálvinista varju.

Az 1845-ik évben egy ország nádori tanács működött Balaton-Füreden, bizonyos vitás kérdések kiegyenlítésében, melyek Zala- és Veszprém-vármegyék közt fennforogtak. A küldöttségnek tagja volt Deák Ferencz is, mint Zalavármegyének táblabírája, továbbá patvaristája: Kerkápoly Károly s többek között, Veszprém-vármegye részéről: Ballassa Mihály szolgabíró a ki egykor tanulótlársa volt Deák Ferencznek. Ballassa egyszerű gondolkodásu, puritán kálamista ember volt. Deák szeretett vele kötekedni.

— Ugyan Miska, fordult hozzá egyszer, mikor nagy komolysággal halgatta előadását, mond meg nekem: hogy hívták a kálvinista varjut, mikor még kálvinista nem volt a világon? Nagy fejtörést okozott a kérdés szegény Miskának, de a társaság többi tagjának is. Végre, mikor már sehogy sem tudtak rá megfelelni, Deákot rohanták meg: „Mondja meg hát, hogy hívták?“

— Voltaképen bizony azt én se tudom megmondani, felelt Deák komolyan.

*

szent-Szegvár és Vidéke“ czimű lapra e negyedévre már előfizettek, lapunkat a negyedév lejártáig díjmentesen kapják.

— **Személyi hírek.** Pallavicini Sándor örgróf ur ő nagyméltósága a múlt hetet a csongrádmezei uradalmában töltötte s behatóan vizsgálta szemle kirándulásai közben a vetéseket s jószágállományt. Vendégei is voltak ő nagyméltóságának: nővére Teréz örgrófné, ki különösen érdeklődött minden iránt, annál is inkább, mert már 30 év óta nem fordult meg az uradalomban. A másik magas vendége örgróf urnak gróf Althann volt, egy régi grófi család ivadéka. Megemlítjük nevével kapcsolatban, hogy ezen családból a váci egyházmegyének, — hova Csongrád vármegye is tartozik — két nagynevű püspöke is volt. Es pedig gróf Althann Mihály Frigyes (1718–1734) váci püspök, bibornok, ki VI-ik Károly császár által Szicília alkirályává neveztetvén, Nápolyban székelt s innen kormányozta hat éven át a váci egyházmegyét. A másik ennek unokaöccse: gróf Althann Mihály Károly volt, (1734–1750) ki mint váci püspök Apuliának érseki méltóságát is viselte.

— **Munkásaink érdekében.** Pallavicini Sándor örgróf ur ő excoelenciája itt időzése közben igen melegen érdeklődött a mindszenti munkások iránt. Intézkedett is, hogy foglalkozást találjanak munkásaink. Ezen gondoskodása folytán a jövő héten munkába állhat: 250 egyén a leveléni majorban; 150 kaszás a müréten; s egy halastó készítésénél 60 ember, tehát 460

Király Mátyás és Mátyás király.

Egy budai varga, Király Mátyás, fel kívánczolt menni Mátyás királynak palotájába, de az örök megállították; kérdezték felmenetelének okát. Azt felelte hogy:

— Ma Mátyás napja vagyok, ugyanezért hosszas életet akarok kívánni ő felségének úgy mint atyám fiának: mivel magamat is Király Mátyásnak neveznek.

Ekkor az ör azt mondotta neki, hogy:

— Király Mátyás és Mátyás király között az a különbség, ami egy varga és egy király között nagyon.

Petőfi és bámulója.

Petőfi Sándor csöndesen üldögélt a Pilvax kávéházban, mikor hirtelen hozzálép egy irtoztató hegyesre kifent bajszu, marcsona, kalpagos, kardos jurátus és dörgő basszus hangon így kiált rá:

— Te vagy Petőfi Sándor?

— En vagyok.

— Te irtad azt „A virágnak megtiltani nem lehet?“

— En.

— Jaj töröm a zuzádat, azt a hét fűzfán fűtyülő . . . ordított a jurátus, hosszú és czifra káromkodással, miközben egy óriás öleléssel székestül felkapta és mellére szoritotta Petőfit, kacskaringós áldását így végezvén: . . . beh szeretlek!

egyén. A többi majorokban is szükség van a munkás kezekre. Mindenki elvárhatja munkásainktól, hogy jövőjüket ne idegen izgatók üres tanácsadásaiban keressék, — kik őket a félrevezetésen kívül egy falat kenyérben sem részesítik, mert maguknak sincs, — hanem azokhoz ragaszkodjanak odaadó hűséggel, kik sorsukat szívéből hordják s kik nem beszélnek ugyan hangzatos szavakkal, de cselekszenek érdekükben. A kínálkozó munkát annál is inkább ragadják meg, mert — mint egész hitelesen meggyőződünk, — Dorozsma és más község lakosai irásos megkeresésben kérelmezték az uradalmi munkát.

— **A mindszenti takarékpénztár f. hó 7-én rendkívüli közgyűlést tartott.** Egy tárgya volt a közgyűlésnek: Vitális Béla távozásával megüresedett könyvelői állás betöltése. Tizenhat pályázat érkezett be, ezek közül az igazgató bizottság a f. hó 6-án tartott bizottsági üléséből a közgyűlésnek három jelölt ki, illetve hozott javaslatba. Es pedig Wimmer Béla helybeli helyettes könyvelőt, Toldy Lajos kisjenői és Schwartz Benő kisczelli könyvelőket. A közgyűlés Wimmer Bélát választotta meg 149 szóval Toldy Lajos 37 szavazata ellenében; Schwartz nem kapván egy szavazatot sem. Megjegyezzük, hogy Wimmer Béla a jelenvolt mindszenti részvényesek összes szavazatát megkapta, míg Toldyra a nem helybeli részvényesek közül szavaztak néhányan. Wimmer Bélát mint józan, szorgalmas, ügybuzgó és szakértő hivatalnokot tanultuk ismerni, miért is a választáshoz úgy választottunk, mint a választóknak gratulálunk.

— **Halálozás.** Schmidt Ferdinánd f. hó 7-én a baksi birtokán, — hol állandóan lakott, — meghalt. A boldogult egy negyed század előtt — mint uradalmi tisztartó — községünk lakosa volt s mint ilyen községünkben vezérszerepet vitt; az akkori társadalmi élet irányadója volt, mint iskolaszéki elnök; társadalmi körök s egyletek elnöke s tagja, nagy érdemekre tett szert; leereszkedő nyájasságával mindenkire lekötöztetett, a szegényeknek jótévő atyja volt. Temetése nagy részvétellel ment végbe, melyen a helybeli 48-as öreg honvédek is zászló alatt jelentek meg. Családja a következő gyászjelentést adta ki:

Alólírottak fájdalomtól megtört szível tudatjuk, hogy a hűn szeretett apa, feledhetetlen testvér, nagyapa, dédapa és rokon Schmidt Ferdinánd hites ügyvéd, Szeged város volt tanácsnoka, 48-as honvéd százados és a mindszent-alyői hitbizományi uradalom volt tisztartója életének 73. évében hosszas szenvedés után folyó év május hó 7-én, reggel 6 órakor jobblétre szenderült. A boldogult földi maradványa folyó év május hó 8-án (hétfő) délután 5 órakor fog Mindszenten a rom. kath. egyház szertartása szerint beszentaltni s a mindszenti családi sirboltban örök nyugalomra helyeztetni. Lelki üdvéért az engesztelő gyász isteni tisztelet pedig 10-én (szerda) reggel 8 órakor fog a Mindenha-

tónak bemutattni. Kelt (Baks) Mindszenten, 1899. év május 7-én. Aldás és nyugalom hamvainak! Gyermekai: Scmidt Gyula, Schmidt Géza, Schmidt Ida férj. Heszlényi Józsefné, Schmidt Hermin férj. Haby Jánosné, Schmidt Dezső. Testvérei: Schmidt Klementin férj. Abafy Aurélné, Schmid Mari, özv. Mészáros Ferenczné. Menyei és vejei: özv. Schmidt Béláné, szül. Liskay Leopoldine, Schmidt Gézáné, szül. Szabó Anna. Heszlényi József, Haby János, Kovács Dezső.

— **Vizlecsapolás.** Evtizedek óta bántott mindenkit a vásártéren disztelenkedő mocsár. Elismerésre méltó jó gondolat volt az előjáróságnak, midőn arra határozta magát, hogy a mocsár vizét lecsapoltatja. E munkálatnál ott láttuk buzgólkodni a nap minden szakában előjáróságunkat élőkön Tóth Mihály bíróval. A lecsapolás Wimmer Sándor mérnök, községünk szülötének a terve szerint hajtattott végre, ki gyorsan és olcsó pénzen oldotta meg a nekünk bajosnak és költségesnek látszó lecsapolást.

— **Földbérlet kérdés.** Még április 4-én járult néhány száz mindszenti polgár Örgróf Pallavicini Sándor ő nagyméltóságához azon kérelemmel, hogy nekik ezeröt-száz hold területnyi bérletet adni kegyeskedjék. E kérvény a napokban érkezett vissza az előjárósághoz azzal, hogy ő excellenciája oly módon — mint kérve volt, — nem hajlandó az említett polgároknak bérletet adni. Ez ügyet különben közgyűlési határozattal az előjáróság szorgalmazza tovább az örgróf urnál. Erre jövő számunkban visszatérünk.

— **A III. osztályu kerületi adót a mindszentiekre f. hó 5-én vetették ki** Szentesen. Egyik-másik adófizető polgártársunknak az eddig fizetett nagy adóját még magasabbra is vették, sőt voltak olyanok is, kiknek adóját megkétszerezték. — Olyan azonban egy sem volt, kinek adóját a múlt évinél kisebbre vették volna. Elismerés illeti Konecz Lajos jegyző urat, valamint Schönfeld Márton és Kovács Imre kiküldött bizalmi férfiakat, kik minden egyes adófizető érdekében felszóltak, de — sajnos — többnyire eredménytelenül. Az adófizetők nagy része a tulmagas kivetés következtében fölebbezéssel élt. Jövő számunkban közölni fogjuk az adófizetők névsorát a rájuk kirótt adóösszeg kitüntetésével, amiből meggyőződést szerezhetünk arról, hogy a kivetés mily aránytalanul történt.

— **Eljegyzés.** Schwartz Lipót helybeli gyógyszerész ur bájos leányát, Ilonkát eljegyezte Messer Gyula ur Szegedről. — Szerencsét kívánunk a leendő frigyhez.

— **Földrengés Szegváron.** Mint szegvári tudósítónk írja, folyó hó 7-én este fél 11 órakor földrengést észleltek, amit egy dörgésszerű moraj előzött meg. A földrengés mintegy másodperczig tartott s oly erős volt, hogy az egymás mellé rakott üvegek csörömpöltek és a függő tárgyak teljesen meginogtak.

— **Luczerna árverés.** Polák Rezső uradalmi szertárnok ur a múlt hét elején árverezte el a Tisza ellenkező részén levő védgátak luczerna termését. Otven méteres szakaszokban adatott el a luczerna, négytől hat forintig kelt el szakaszonként s már a vevők a hét folyamán jó részben le is vágták. A legsilányabb szakasz is lead egy nagy kocsit luczernát, miként a vevők azt állítják s így a vétellel kivétel nélkül meg vannak elégedve.

— **Iskolaszéki ülés** Iskolaszékünk e hó 14-én ülést tart. Főtárgya leendő az iskolákban a záróvizsgák idejét és főrendjét meghatározni. Igen helyesen teszi az iskolaszék, hogy a vizsgákat megtartja, mert már most is alig van néhány növendéke egy-egy osztálynak, bár büntetve kényszerítik a szülőket a tanköteles gyermekeik iskolába küldésére, de hasztalan éneklük a fülébe a szülőknak, hogy „muszáj“ iskolába járatni gyermekeiket, ők azzal válaszolnak: „a muszáj“ nagy ur, de a „nem lehet“ még nagyobb ur, — ebben meg nekik van igazuk.

— **Gátemelés.** Az örgrófi uradalom tul a Tiszán a tiszai védgáttal párhuzamos vonalban gátat úgynevezett „szorító gátat“ szándékozik emelni, melynek rendeltetése volna a fakadó vizek lokalizálása. E munkát már most óhajtottá volna megkezdeni egész teljében, de az oly nehézségekbe ütközik, melyeknek legyőzése határozott veszteséggel járna. Ezen nehézségek közt első helyen áll ama körülmény, hogy különösen a bérleti földeken nagy mennyiségű buza vetést kellene tönkre tenni, mi tekintettel a mai kifogástalan szép vetésekre, valóban nem lenne észszerű dolog, hozzá járul továbbá az, hogy a bérloket csakis teljes kárpótlás fejében lehetne rá bérni vetéseik rombolására, mi oly áldozattal járna az uradalom részéről, mit követelni legalább is gyöngédtelenség volna. Ezért az örgróf ur e munkát eszközlését a jövő őszre határozta. Szerintünk legczélszerűbb volna azt jövő tavaszra halasztani.

— **Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről.** Házasságra lépet: 1 pár. — Született 1 fi és 4 leány, összesen 5. — Meghaltak: Tóth Katalin, özvegye Szécsényi Abelnek 83 éves, aggkórban; Antal Rozália 11 éves tüdőgümőkórban; Schmidt Ferdinánd 79 éves aggkórban; Mihály Lucza neje Fehér Mihálynak 38 éves tüdőgümőkórban. Meghalt összesen 6.

— **Eljegyzés.** Ifj. Ternay György szegvár községi irnok jegyet váltott Danics Kálmán szentesi lakos kedves leányával, Juliska kisasszonnyal.

— **Uj táblai elnök.** A szegedi kir. tábla elnökének államtitkárrá lett kinevezése által megüresedett helyét az igazságügyiminiszter Dr. Csathó Ferencz marosvásárhelyi kir. tábla elnökének áthelyezésével töltötte be.

— **Szegvár községe** a vármegyétől megvette a község mellett levő epreskeretet s a f. hóban tartott közgyűlésén ennek egy részét az ujfaluban lakók részére

temető helyül átengedi, a másik részét pedig rakodó helylyé alakítani határozta. Ugyanezen közgyűlés szabályozta a vasuti állomáshoz szállító fuvarosok díját is és pedig egy személy után 30 krajczár; két személy után 25 - 25 krajczár; három vagy több személy után 20 - 20 krajczárban állapította meg a fuvardíjat.

— **Szegváron** Tóth János vándor-méhész-tanár a közelmúlt napokban a külső iskola egyik tantermében a délelőtti órákban a méhészet iránt érdeklődő igen szép számú közönség előtt a méhészetről elméleti előadást tartott, délután pedig Staibl Ferencz ur méhészetében gyakorlati oktatást tartott szintén szép számú méhészelőtt.

— **A szegedi gazdasági kiállítás és a kisgazdák** A földmívelésügyi miniszter módot kíván nyújtani a tanulmányi kirándulásokban résztvevő kisgazdáknak a szegedi mezőgazdasági orsz. kiállítás megtekintésére is. Azon falusi kisgazdáknak ugyanis, akik a szegedi kiállítás idejében a mezőhegyesi ménes birtokot látogatják, — a tanulmányi kirándulások szervezésével megbízott gazdasági egyesületek által előterjesztendő ez irányú kérelmeikre megfogja engedni, hogy a szegedi kiállítás megtekintését is felvegyék uti programjukba s a felmerülő uti költségeiket is megfogja téríteni.

— **Méhészek országos kongresszusa.** A magyar méhészek az ezredéves kiállítás alkalmával tartották I. országos kongresszusukat, akkor elhatározták, hogy a második kongresszusukat Kolozsvárt rendezik. Az erdélyrészi méhészegylet most a szegedi mezőgazdasági kiállítás országos érdekére való tekintettel lemondott azon szándékáról, hogy a kongresszus Kolozsvárt tartassék meg, miután a szegedi kiállítással kapcsolatosan élő méhek kiállítása is rendeztetik, helyén való tehát, hogy a méhészeti kongresszus is ott rendeztesék. A földm. miniszter most értesíti az országos magyar gazdasági egyesületet, hogy az erdélyrészi méhészegylet hajlandó a szegedi mezőgazdasági kiállítással kapcsolatosan tartandó kongresszust a legnagyobb bizalommal támogatni és az előkészítő bizottság teendőit végezni. Tudatja egyúttal a miniszter, hogy a szegedi kiállítás kapcsolatban rendezendő méhészeti kongresszus költségeinek fedezésére 1000 frtot engedélyez.

Szerkesztői üzenetek.

N. S. urnak Szegvár. A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ legalább Mindszentről nem fog megjelenni e hó 7-től fogva. Ezen első számunkban tárgyhalmaz miatt szives tudósítását csak kivonatossan közölhetjük. Küldendő tudósítását örömmel várjuk.

K. L. urnak Losonc. Az ön kéziratait is örömmel fogadjuk.

K. I. Szalonta ???

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos
Weisz Ignác.

A Körös-tisza-marosi ármentesítő- és belvizszab. társulat báboczká-mindszenti szakzigazgatóságától.

359/899. sz.

Hirdetmény.

A Körös-tisza-marosi ármentesítő és belvizszabályozó társulat báboczká-mindszenti szakaszának védgátjain a luczernakaszálóknak és egyéb fűtermésnek ez évi november 1-ig terjedő használatát — a magtermelés és legeltetés kizárásával — 100 vagy 200 méteres szakaszokban nyilvános árverés útján azonnali készpénz fizetés mellett, a helyszínén a legtöbbet ígérőknek a folyó év május hó 15. 16 és 17-ik napjain bizottságilag haszonhárbe fog adni.

A teési magas parttól a kuczori örházig terjedő részen a gát, esetleg az előtérrel együtt adatik ki.

Ugyanezen alkalommal készpénz fizetés mellett elárvereztetnek a védgáton elhelyezett száraz fű-rőzsék csomónként, továbbá a 2-10 számú örtelepen levő fű-, nyár- és fenyő-öfák négy vagy esetleg két öles részletekben is. A megvett rőzsét és öfát vevők a társulat területéről június 15-ig elszállítani kötelesek.

Az eladás sorrendje a következő:

1) Május 15-én reggel 8 órakor az öcsöd-báboczkai határnál kezdve a jaksori örházig, délután az örháztól a teési magas partig.

2) Május 16-án, reggel 9 órakor a Szegfű-csárdánál kezdve a Kurezatoroki örházig, délután az örháztól a szegvár-szentesi határig.

3.) Május 17-én, reggel fél 9 órakor a szegvár-szentesi határtól kezdve a kuczori (6 számú) örházig, délután az örháztól a teési magas partig.

Szentesen, 1899. május 4-én.

Schneider József,

h. igazgató, szakasz mérnök.

Vasuti menetrend.

Szentes — Szeged.

Szentesről	indul	4 óra 47 percz	reggel,	8 óra 45 percz	d. e.	8 óra 25 percz	este
Szegvárról	"	5 " 10	"	9 " 09	"	8 " 42	"
Mindszentről	"	5 " 48	"	9 " 45	"	9 " 09	"
Mártélyről	"	6 " 06	"	10 " 03	"	9 " 23	"
H.-M.-Vásárhely érke.	6 " 40	"	"	10 " 37	"	9 " 49	"
Szegedre	"	7 " 55	"	11 " 48	"	10 " 55	"

Szeged — Szentes.

Szegedről	indul	3 óra 40 percz	reggel,	3 óra — percz	d. u.	6 óra 40 percz	este
H.- M.- Vásárhelyről	"	4 " 43	"	4 " 07	"	8 " 16	"
Mártélyről	"	5 " 01	"	4 " 41	"	8 " 51	"
Mindszentről	"	5 " 32	"	5 " 08	"	9 " 23	"
Szegvárról	"	5 " 49	"	5 " 30	"	9 " 46	"
Szentesre	érkezik	6 " 05	"	5 " 49	"	10 " 06	"